

Lá thư đầu tuần :

CHUYỆN HAI CON QUI

Thưa Anh Chị Em Lam viên bốn phương ,

Chúng ta thường kể cho các em nghe về những câu chuyện ngụ ngôn của La Fontaine, những chuyện cổ tích của Anderson... nhưng không bao giờ kể những câu chuyện ngụ ngôn do đức Phật dạy; Vì sao? – Xin thưa, vì thường đó là những chuyện đức Phật dùng để dạy đệ tử của ngài nên các em của chúng ta khó tiếp nhận, khó hiểu ý nghĩa. Hôm nay chúng tôi xin kể cho ACE chúng ta một trong những câu chuyện ngụ ngôn của đức Phật.

Có hai con quỉ giành nhau một cái hộp, một cái gậy và một đôi giày. Một người hỏi chúng: Mấy thứ này tầm thường quá mà! Sao phải đánh nhau mãi vì chúng?

Hai con quỉ trả lời: Mấy thứ này không phải tầm thường đâu! Cái hộp này có thể cho tôi bất cứ cái gì: thức ăn, của cải, vàng bạc... cái gậy thì cho tôi đánh bại tất cả kẻ địch, còn đôi giày có thể đưa tôi đi bất cứ nơi đâu tùy ý.

Nghe vậy, người ấy nói: Hai đứa mày hãy đứng xê ra, ta sẽ chia đều cho. Khi hai con quỉ đã rời ra xa, người ấy ngắm cái hộp, cây gậy và đôi giày bay đi mất.

Đức Phật giảng ý nghĩa biểu tượng của nhân vật và đồ vật trong câu chuyện như sau: Hai con quỉ là chỉ những người ở những giáo phái khác nhau, luôn tranh chấp, thậm chí gây chiến tranh với nhau... Cái hộp là của bố thí. Họ không hiểu được sự quý giá của bố thí. Cái gậy là sự thống nhất của Tâm. Nếu Tâm mà thống nhất được thì bất cứ kẻ địch (phiền não, đau khổ) nào cũng đánh bại hết.

Còn đôi giày là gì? là Giới luật; Giới luật làm thân tâm trong sạch. Họ không biết nếu cùng tuân theo những giới luật trong sạch thì sẽ vượt qua được tất cả mọi tranh chấp.

Chúng ta không nói chuyện hai con quỉ mà tự hỏi bản thân mình: có phải vì không có sự đồng tâm mà anh chị em chúng ta đã chia năm xẻ bảy, rồi cứ tranh cãi hoài không dứt hay không? để giành cái gì? (chỉ để giành phần đúng về mình mà thôi!)

Chúng ta học bố thí rất nhiều, thực hành bố thí (tài thí, vật thí ..) cũng rất tốt (cứu trợ nạn nhân bão lụt, làm từ thiện v.v...) nhưng chúng ta không biết “cho” nhau sự đồng thuận, sự cảm thông, những lời ái ngữ mặc dù đã được nhắc nhở ý nghĩa thâm sâu vi diệu của hai chữ bố thí. Việc làm của người này không được người kia ủng hộ, tùy hỷ... như trong kinh Pháp Hoa dạy, mà trái lại có khi còn chê bai, phê phán tào lao... (nghĩa là không có mục đích xây dựng)... đó là lý do tại sao anh chị em chúng ta tu học nhiều mà vô minh vẫn còn y nguyên!

Tóm lại, chúng ta cùng nhắc nhở nhau trau dồi cái Tâm hòa đồng, cái Tâm tin yêu, cái Tâm vui vẻ, hoan hỷ và tôn trọng Giới luật, áp dụng Giới vào trong cuộc sống chứ không chỉ đọc Giới, tụng Giới, hằng tuần qua buổi lễ Phật v.v... ở Chùa, ở Đoàn hay ở nhà mà thôi đâu!

Thật vậy, chỉ với 5 điều luật của ngành Thiếu/ Thanh /Huynh trưởng và với sự thống nhất Tâm của anh chị em chúng ta thì nhất định từ Đơn vị đến Miền, qua Tỉnh/Thị/ quốc gia châu lục từ trong nước ra hải ngoại đến Thế Giới, khắp nơi đều không còn bóng dáng của phiền não /tranh chấp /cãi lầy... nữa.

Thân kính chào Tinh Tấn!

Trân trọng,

Nhóm Áo Lam